

skers grundlæggende indkomst ikke skal være afhængig af kassetænkning, ikke skal være afhængig af om skiftende flertal i Folketinget synes, at der nu skal flere eller færre på de forskellige ydelser, og derfor sætter refusionen op og ned. Det er senest sket i forhold til syge, hvor man jo vil sikre, at alle syge, også de allermost syge, bliver tvangsaktiveret, og hvis ikke kommunerne sørger for at tvangsaktivere folk, bliver de straffet økonomisk. Det mener vi er fuldstændig uværdigt og urimeligt, og derfor mener vi, at man i stedet burde have 100 pct.s statsrefusion af alle overførselsindkomsterne, så det ikke i kommunerne var et spørgsmål om, hvorvidt man skulle gå ind og skære andre steder – på børnehaver, skoler, ældrepleje osv. – eller om man skulle tvinge syge i aktivering, der var afgørende.

Når der kommer sager frem om, at der bliver skåret forskellige steder ude i kommunerne, når der kommer sager frem om, at det går rigtig dårligt i forhold til skoler, i forhold til ældrepleje, i forhold til psykiatri eller mange andre ting, er svaret altid, at det ikke er regeringens skyld, at det ikke er Dansk Folkepartis skyld. Det er altid nogle andres skyld, og de, der ofte får skylden, er jo kommunerne. Hver gang vi prøver at spørge til nogle af de mange problemer, der er med velfærden, får vi det svar, at det er kommunernes skyld, for de kunne jo bare bruge nogle flere penge på det; de kunne bare prioritere anderledes. Men vi kan aldrig få svar på, hvad det er, der skal nedprioriteres.

Vi har spurgt igen og igen: Hvad er det så, regeringen og Dansk Folkeparti ikke mener at der skal bruges penge på? Er det børnehaverne? Er det skolerne? Er det de handicappede? Er det de ældre? Hvor skal man skære ned for at finde flere penge til andre formål? Hver gang får vi at vide: Nej, det må kommunerne selv finde ud af. Men det er jo altså meget svært, når kommunerne ikke kan få pengene til at prioritere med.

Kl. 17:29

Det er jo sådan og har været det længe, at selv om kommunen så skal have penge, må man alligevel ikke bruge dem, for så rammer man regeringens serviceloft. Og i en periode har man oven i købet risikeret at få dummebøder, hvis man brugte for mange penge, altså hvis man sørgede for, at der var nogle bedre forhold for ældre, for børn og for syge end det, som regeringen og Dansk Folkeparti havde dikteret.

Så ved jeg godt, at regeringen og Dansk Folkeparti jævnlige prøver at påstå, at det er en afta-

le, der er med Kommunernes Landsforening. Men det er jo blevet meget klart i de debatter, vi har haft gennem årene herinde, og bl.a. ved svar fra den tidligere finansminister, at selve rammen er et diktat. Kommunernes Landsforening har ingen indflydelse på den økonomiske ramme. Den er et diktat fra regeringen, og det er jo den, der er afgørende for, hvad man har at gøre godt med.

Når rammen er et diktat, når der er loft over, hvor mange penge kommunerne må bruge, og der samtidig er et skattestop, er det jo ikke bare, fordi regeringen og Dansk Folkeparti har lyst til at være onde ved kommunerne. Nej, så er det jo et led i den meget klare strategi, som Venstre lagde for flere år siden. Anders Fogh Rasmussen beskrev den i »Fra socialstat til minimalstat« og senere for få år siden på Venstres landsmøde, og den nuværende finansminister har også flere gange været ude at fortælle om den i mediernes. Det er den klare strategi, der går ud på, at man lader det private forbrug stige dobbelt så meget som det offentlige ved hjælp af skattestoppet og loftet over de offentlige udgifter. Man har den strategi, at man, som finansministeren sagde, ønsker at skabe et nyt Danmark. Man vil ikke gennemføre det rått og brutalt som Margaret Thatcher i England, men gennemføre det lidt ad gangen.

Det er så den strategi, man er i gang med, og det går altså ud over den velfærd, der er ude i kommunerne, fordi det, man ønsker, er, som hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti har sagt, mest mulig privatisering. Det er det, som Dansk Folkeparti og regeringen ønsker, og det er det, som vi så ser at man også gennemfører, og som man tvinger kommunerne til, da der er mange kommuner, der ikke selv har lyst til at begynde at privatisere hverken børnehaver eller andet af kernevelfærden.

Fremover kan vi se, at kommunerne kommer til at mangle endnu flere penge. Det er dels generelt på grund af den økonomiske krise, der betyder, at rigtig mange mennesker bliver arbejdsløse og derfor ikke betaler så meget i skat – virksomheder kommer til at tjene meget mindre, og derfor betaler de mindre i skat – dels fordi regeringen og Dansk Folkeparti jo kommunaliserer jobcentre og dermed lægger ud til kommunerne, at de også skal bære den økonomiske byrde, når arbejdsløsheden stiger. Vi har fået nogle klare tal for, hvor meget det kommer til at koste kommunerne, og også for, hvor skævt pengene bliver fordelt, og hvor skævt byrderne bliver